

DAGVAARDING

Vandaag,

op verzoek van **Remzi C.**, hierna te noemen 'de heer C.' en/of 'eiser', die voor deze zaak woonplaats kiest bij ten kantore van Korver & Van Essen advocaten | lawyers B.V., kantoorhoudend te (1017 CA) AMSTERDAM aan de Herengracht 462, van welk kantoor mr. Richard Korver door eiser als (proces)advocaat wordt gesteld en als zodanig voor hem zal optreden, zulks met het recht van substitutie;

GEDAGVAARD:

De stichting: **WILLIAM SCHRIKKER STICHTING JEUGDBESCHERMING EN JEUGDRECLASSERING**, statutair gevestigd en kantoorhoudende te (1102 BP) Amsterdam Zuidoost aan de Bijlmerdreef 101, hierna te noemen: 'WSS' en/of 'gedaagde', aldaar mijn exploit doende, sprekende met en afschrift van dit stuk latende aan:

OM:

op **woensdag vijf (5) maart tweeduizendveertien (2014) om 10.00 uur** niet in persoon, maar vertegenwoordigd door een advocaat te verschijnen voor de rechter van de Rechtbank Amsterdam, welke zitting dan aldaar zal worden gehouden in één van de zalen van het Gerechtsgebouw aan de Parnassusweg 220 Amsterdam;

AANGEZEGD:

- dat indien de gedaagde verzuimt advocaat te stellen of het door zijn verschijning verschuldigde griffierecht niet tijdig volledig voldoet, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten zijn in acht genomen, de rechter verstek tegen de gedaagde verleent en de vordering toewijst, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
- dat van voornoemde gedaagde bij verschijning in het geding een griffierecht zal worden geheven te voldoen binnen vier weken na verschijning;
- dat de hoogte van de griffierechten vermeld is in de meest recente bijlage behorende bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die ondermeer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel;

- dat indien een gedaagde onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven indien hij bij zijn verschijning in het geding heeft overgelegd:
 1. een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel
 2. een verklaring van de raad als bedoeld in artikel 1, onder b, van die wet, waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de bedragen, bedoeld in artikel 35, derde en vierde lid, telkens onderdelen a tot en met d dan wel in die artikelliden, telkens onderdeel e, van die wet;

met dien verstande dat als gevolg van een inmiddels van kracht geworden wijziging van de Wet op de rechtsbijstand nu geldt dat de verklaring wordt verstrekt door het bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand, bedoeld in artikel 2 van die wet, terwijl de bedragen waaraan het inkomen wordt getoetst zijn vermeld in artikel 2, eerste en tweede lid, van het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand.

TE HOREN EISEN:

Feiten

Eerste levensjaren Remzi C.

1. De ouders van de heer C. zijn van Turkse afkomst en zijn in Turkije getrouwd. De heer X, vader van de heer C., woonde al in Nederland, maar zijn moeder, mevrouw X., nog niet. De ouders van de heer C. gingen voor korte tijd naar Nederland om te kijken of moeder zou kunnen wennen in Nederland. Moeder raakte toen zwanger van de heer C.
2. Op 11 juni 1993 werd de heer C geboren in X. Kort voordat hij werd geboren, werd zijn vader opgepakt in Portugal op verdenking van drugsmokkel. Daarom woonde de heer C. vanaf zijn geboorte alleen met zijn moeder. Lange tijd verbleef vader in voorarrest en was het onduidelijk wanneer hij terug zou komen.
3. Over die periode is wat betreft de heer C. weinig bijzonders bekend, behoudens enige rapportages van het consultatiebureau. Die vermelden geen bijzonderheden tijdens de eerste jaren van het leven van de heer C. In 1994 wordt er onder gesteld: "*vlotte ontwikkeling*" (**productie 1**). Wel blijkt dat het consultatiebureau weinig grip heeft op de situatie, onder meer omdat moeder niet altijd op afspraken verscheen.
4. Uiteindelijk werd bekend dat de vader van de heer C. tot vijftien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld. Dit betekende voor de moeder van de heer C. dat zij lange tijd alleen voor de heer C. zou moeten zorgen, in een land dat zij niet kende, waar zij nauwelijks bekenden had en waar zij de taal niet machtig was.
5. In 1997, toen de heer C. vier jaar was, ging het niet goed met zijn moeder. Op 1 augustus 1997 kwam zij met de heer C. een politiebureau binnen. In een brief van het Crisiscentrum Koninginneweg van 5 augustus 1997 wordt hierover gemeld (**productie 2**):

"Verder zwijgt ze, lacht oninvoerbaar en ziet er zeer verwaarloosd uit, tesamen met een zoontje van 4 jaar. Beiden hebben erge honger. (...) Op 13-07 meldde de zwager van [cliënte] een ernstig verwaarloosd huis met ongedierte. Haar zoontje gaat niet naar school en zou niet praten, aldus

jeugdzorg GG/GD (...). Men denkt aan een OTS. (...) Cliënte is psychotisch, haar zoontje ontremd en verwaarloosd."

Uithuisplaatsing

6. Uiteindelijk wordt moeder in 1997 opgenomen in de X wegens psychotische problematiek. Op 2 augustus 1997 heeft de Raad voor de Kinderbescherming om een voorlopige OTS en een machtiging uithuisplaatsing verzocht dat door de Rechtbank wordt toegewezen (**productie 3**). Het is voor de heer C. het begin van een langdurige periode van ondertoezichtstelling, uithuisplaatsing en verplaatsing van instelling naar instelling (**productie 4: diverse beschikking OTS/UHP**).

AFRA / Wim van Halmhuis

7. Aanvankelijk wordt de heer C. geplaatst in AFRA te Amsterdam. De heer C. bleek echter veel te goed voor de doelgroep van AFRA, die op ernstig verstandelijk gehandicapte kinderen ziet. De heer C. wordt dan overgeplaatst naar het Wim van Halmhuis. De heer C. kon echter ook niet bij het Wim van Halmhuis blijven en wordt op de afdeling kinderpsychiatrie van het AMC geplaatst.

AMC

8. Op 21 oktober 1997 en 3 november 1997 wordt er een psychologische test bij de heer C. gedaan (**productie 5 AMC**). Hierbij wordt een non-verbale test gedaan waaruit een IQ van 50 naar voren komt en een harmonisch intelligentieprofiel. De conclusie is dat de heer C. op dat moment op zwakzinnig niveau presteert. Er wordt opgemerkt dat mogelijk sprake is van onderpresteren door emotionele factoren. Ook werd een mogelijke verklaring voor de lage score gewijd aan vermoeidheid.
9. De volgende ochtend, toen de heer C. fit was, werd nogmaals de test 'puzzelen' afgenomen. De prestatie van de heer C. verbeterde significant. Zo presteerde hij de dag ervoor bij de test op het niveau van een kind van 2,4 jaar, terwijl hij de ochtend erna een score heeft voor een kind van 5 jaar, terwijl hij zelf pas 4 jaar was. Daarbij werd gesteld dat de conclusie gerechtvaardigd lijkt te zijn dat de heer C. in staat is zijn prestaties te verbeteren wanneer hij in meer optimale omstandigheden functioneert.
10. Het AMC adviseert, in het belang van de heer C., om hem verder te stimuleren en na te gaan of en in hoeverre hij zich verder zou ontwikkelen. Tevens wordt geadviseerd om de heer C. binnen zes maanden te heronderzoeken om te kunnen bepalen wat de meest ideale woon- / behandelsetting voor hem zou zijn. Het is niet bekend of een heronderzoek heeft plaatsgevonden.

Kadijkerkoog

11. Slechts in enkele maanden vindt er weer een wijziging in het jonge leven van de heer C. plaats. Na het AFRA, Wim van Halmhuis en AMC ging hij namelijk op 15 januari 1998 naar Kadijkerkoog, een centrum voor geestelijk gehandicapten, gevestigd te Purmerend. Er wordt een observatieverslag gemaakt om te kijken wat de meest gewenste begeleiding voor de heer C. zou zijn (**productie 6**). In het observatieverslag van 26 februari 1998 wordt opgemerkt dat bij het AMC aanvankelijk werd gesteld dat de heer C. een getraumatiseerd, zeer angstig kind was en dat zwakzinnigheid en een aan autisme verwante stoornis minder waarschijnlijk leken, maar dat dit niet kon worden uitgesloten, met name omdat de heer C., die dan vier jaar is, nog niet praatte.
12. Bij Kadijkerkoog wordt geconcludeerd dat zij een matig verstandelijk gehandicapt jongetje hebben gezien. Voorts wordt opgemerkt dat de heer C. wel degelijk een eigen taalproductie heeft en dat die sterk was toegenomen tijdens de observatieperiode. Een autistische stoornis wordt uitdrukkelijk

verworpen. Zijn ontwikkeling zou met sprongen vooruit zijn gegaan en er wordt gesteld dat de heer C. in de periode voor de uithuisplaatsing in pedagogische zin veel tekort is gekomen.

13. Voorts adviseert Kadijkerkoog om de heer C. te plaatsen in een voor hem stimulerende leeromgeving. Daarbij wordt opgemerkt dat wegens de geschatte aanwezige leercapaciteit de heer C. vooralsnog niet in aanmerking komt voor opvang en begeleiding binnen een intramurale voorziening voor kinderen met een verstandelijke handicap. Daarom wordt aanbevolen de heer C. te plaatsen op een orthopedagogisch dagcentrum of eventueel een peuterspeelzaal of kinderdagverblijf voor niet gehandicapte kinderen en in de toekomst mogelijk op een ZMLK-school (een school voor Zeer Moeilijk Lerende Kinderen).
14. Daarnaast adviseert Kadijkerkoog om de heer C. te laten profiteren van een stabiele en affectieve leefomgeving, waarbij aandacht gegeven kan blijven worden aan het in stand houden van de band tussen de heer C. en zijn moeder. Er wordt gedacht aan gezinsverpleging.
15. Intussen wisselde de gezinsvoogdij-instelling van de heer C.: tot 17 februari 1998 was de Stichting interculturele Jeugdzorg Amsterdam (SiJa, de rechtsvoorganger van BJAA), als gezinsvoogdij-instelling benoemd, bij beschikking van 17 februari 1998 wordt deze taak overgedragen aan de WSS (**productie 7**).
16. In die tijd bezochten de opa en oma van de heer C. hem regelmatig. Uit een verklaring van opa, de heer X, blijkt dat hem destijds opviel dat de heer C. helemaal niet gehandicapt was (**productie 8**). Het was "*een normale jongen met een abnormale ontwikkeling*", aldus opa. Hij heeft dit ook aangegeven bij degenen die de zorg over de heer C. hadden en aan hen gevraagd of hij en zijn vrouw de heer C. niet zelf mochten opvoeden. Dit verzoek werd niet gehonoreerd. Opa heeft voorts verklaard dat hij had verzocht om een rapport waarin stond dat de heer C. gehandicapt was. Dit rapport heeft hij nooit ontvangen.

Hondsberg

17. Per 21 september 1998 werd de heer C. geplaatst bij Observatiecentrum en Pedagogisch Instituut Hondsberg la Salle te Oisterwijk. Dit betrof, tegen het advies van Kadijkerkoog in, een plaatsing in een observatiecentrum voor kinderen met een verstandelijke beperking of een vermoeden ervan.
18. Ook de Hondsberg observeerde de heer C. en legde de bevindingen in een rapport vast (**productie 9**). In het rapport wordt aangegeven dat de taal en spraak van de heer C. zijn gegroeid en er wordt geconcludeerd dat er nog steeds groei lijkt te zitten in zijn taal- en spraakontwikkeling. Er wordt voorts geadviseerd om door te gaan met het ontwikkelen hiervan, onder meer door het voortzetten van logopedie.
19. Voorts wordt geconcludeerd dat het voor de toekomst voor de heer C. zeer belangrijk is om op te groeien in een duidelijk, veiligheid biedend en structuur gevend milieu. Daarbij wordt opgemerkt dat de heer C., gezien zijn problematiek, een zeer specifieke aanpak nodig heeft in een beschermde setting en dat zijn ouders hem dit niet lijken te kunnen bieden.
20. De heer C. verblijft in de Hondsberg tot 13 november 2000. Ondanks dat keer op keer wordt geconcludeerd dat de heer C. nog een groei doormaakt, gestimuleerd moet worden en in een veilige en beschermde omgeving moet verblijven, wordt de heer C. in 2000 thuis geplaatst. Er zou een wachtlijstproblematiek zijn. Dat de heer C. daardoor weer thuis woonde, wordt door de Hondsberg, zo blijkt uit het rapport, als zeer zorgelijk ervaren.

Thuisplaatsing

21. De heer C. verblijft, tegen het advies van de Hondsborg in, nog twee jaar lang thuis. BJAA heeft op 20 juli 2010 een indicatiebesluit opgesteld, waarin een uitgebreide uitleg wordt gegeven over de hulpverleningsgeschiedenis van de heer C. (**productie 10**). BJAA was toen voogd van de heer C.. In het indicatiebesluit wordt opgemerkt dat de heer C. in de periode van thuisplaatsing in het geheel niet naar school ging in die tijd (pagina 2). Geen enkele school zou de heer C. willen hebben. Vervolgens gaat de heer C. naar De Kleine Prins. Bij De Kleine Prins, een school voor zeer moeilijk opvoedbare kinderen, wordt geadviseerd om de heer C. te plaatsen op een school voor zeer moeilijk leren kinderen, een ZMLK-school. In het Indicatiebesluit van 20 juli 2010 wordt hierover vermeld dat de voogd dit advies tegenhield, omdat hij bang was dat de heer C. het gedrag van de kinderen daar zou overnemen. De heer C. blijft daarom op een school voor zeer moeilijk opvoedbare kinderen.
22. Uit een rapport d.d. 6 november 2003 van Pedagogisch Instituut de Piramide wordt over deze periode opgemerkt dat de heer C. naar de school De Kleine Prins ging, doch veelvuldig verzuimde naar school te gaan en dat er sprake was van een tekortschietende verzorging (**productie 11**).

DKJ

23. De heer C. wordt daarna weer in een instelling geplaatst, ditmaal bij de Gooioord, een buitenlocatie van De Kleine Johannes (DKJ), een instelling voor verstandelijk gehandicapten. De begeleiders waren daar ingesteld op ernstig verstandelijk en –lichamelijke gehandicapten kinderen, waar zij hun handen aan vol hadden. Vervolgens wordt de heer C. geplaatst voor behandeling op een autistengroep bij de Piramide. Bij Kadijkerkoog was reeds eerder uitdrukkelijk vastgesteld dat de heer C. geen autistische stoornis had. Conclusie van de Piramide was dan ook dat de heer C. daar niet paste en hij werd weer naar huis gestuurd.
24. Tijdens de periode dat de heer C. thuis woonde heeft DKJ ambulante ondersteuning verleend. Het doel was namelijk om de heer C. bij DKJ te plaatsen. Al tijdens de thuisondersteuning bleken medewerkers van DKJ twijfels te hebben over de plaatsing van de heer C. bij DKJ. Zij hadden daar bezwaar tegen, omdat deze instelling in hun ogen voor de heer C. niet geschikt zou zijn. Medewerkers van DKJ gaven aan dat zij deze twijfels ook hebben geuit bij WSS (**productie 12**). Ook in het indicatiebesluit van 20 juli 2010 van BJAA wordt opgemerkt dat al bij de thuisondersteuning in 2002 het vermoeden ontstond dat de heer C. helemaal niet zwakbegaafd was, maar juist intelligent.
25. Op de bezwaren wordt door WSS niet ingegaan: de heer C. wordt immers nog steeds bij DKJ geplaatst. Daar wordt wederom een ontwikkelingstest bij de heer C. afgenomen. Dit bevestigde het vermoeden dat reeds bij de medewerkers van DKJ bestond. In een begeleidingsplan uit 2002 wordt namelijk opgemerkt dat uit de uitslag van die onderzoeken hoopvol is. Niet wordt vermeld dat de heer C. verstandelijk gehandicapt zou zijn. (**productie 13**)
26. Over de resultaten van deze test die in 2002 werd afgenomen bij de heer C. door mevrouw J. A. wordt in het indicatiebesluit van 20 juli 2010 opgemerkt (zie productie 10):

“Hij blijkt een goed verstand te hebben. Uit de test komt naar voren dat zijn ruimtelijk inzicht ruim boven het gemiddelde ligt (...). De onderdelen waarbij taal nodig is, scoren flink beneden het gemiddelde. Dit wordt veroorzaakt door zijn kleine woordenschat. Maar Remzi gebruikt de Nederlandse taal op een creatieve en originele manier. Ook zijn taalbegrip is op niveau. Zijn gedrag tijdens de test is normaal, hij is oplettend en leergierig, en heeft een goed contact met de gedragswetenschapper die de test afneemt.” [onderstreping raadsman]
27. Ondanks de resultaten van de test door DKJ, plaatste WSS de heer C. alsnog bij DKJ, tussen verstandelijk gehandicapte kinderen. Dit terwijl in verschillende observatieverslagen in het verleden

al werd aangegeven dat de heer C. moest worden gestimuleerd in zijn ontwikkeling, met name voor zijn taal- en spraakgebruik. De heer C. herinnert zich over die periode dat er slechts één kind was met wie hij nog enigszins een gesprek kon voeren. De overige kinderen waren dusdanig gehandicapt dat dat niet mogelijk was.

Paedologisch Instituut

28. Bij DKJ woonde de heer C. op een groep met twee ernstig verstandelijk gehandicapte kinderen, waar hij volgens medewerkers van DKJ niet thuishoorde (vide productie 12). In 2003 wordt de heer C. dan toch elders geplaatst, namelijk in een Paedologisch Instituut, waar opnieuw onderzoeken worden gedaan.

DKJ

29. In 2004 wordt de heer C. op grond van een test van het Paedologisch Instituut waaruit een IQ van 79 kwam met een disharmonisch profiel, opnieuw geplaatst bij DKJ, dit keer locatie Akerwateringstraat. Hij gaat dan naar de Van Dethschool en wordt wederom op een autistische groep geplaatst. Na enige tijd besluit zijn docente hem te plaatsen in een groep voor kinderen met een sociaal-emotionele problematiek, waardoor de prestaties van de heer C. aanzienlijk verbeterden.
30. Als in 2005 dan weer een ontwikkelingstest wordt afgenomen, blijkt dat de heer C. een IQ van 108 heeft (**productie 14**). Dit maakt aannemelijk dat, zoals al eerder door medewerkers van DKJ werd opgemerkt, de heer C. niet hoort op een instelling als DKJ. In een plan van WSS over de heer C. uit 2007 wordt over de schoolontwikkeling van de heer C. in deze periode onder meer opgemerkt (**productie 15**):

“Remzi heeft grote vorderingen gemaakt en heeft veel achterstand ingehaald.”

31. In een document van DKJ over de heer C., dat is opgesteld naar aanleiding van een overleg van medewerkers van DKJ, wordt onder meer aangegeven (CSB Remzi C. 6 juli 2005, Visser) (**productie 16**):

“Remzi zijn prestaties op school worden gedrukt door een ontwikkelingsachterstand die werd veroorzaakt door pedagogische verwaarlozing en voortdurende ondervraging. (...) In vergelijking met de andere kinderen op de groep, zijn Remzi zijn communicatie vaardigheden aanzienlijk groter. Remzi heeft in het verleden langere perioden geen onderwijs gevolgd, waardoor hij een achterstand heeft opgelopen. Sinds een jaar bezoekt hij de van Dethschool, alwaar hij in eerste instantie in een autisten klas is geplaatst. Binnen afzienbare tijd bleek Remzi zich snel te ontwikkelen, en is overgeplaatst naar een andere klas. Remzi heeft daar grote vorderingen gemaakt, en heeft vermoedelijk het afgelopen jaar zo'n 2 ½ jaar achterstand ingehaald volgens school.” [onderstreeping raadsman]

32. De heer C. gaat in die tijd voetballen. De voetbaltrainer van de heer C., de heer X., heeft daarover in een schriftelijke verklaring d.d. 7 februari 2007 verklaard dat hij bij de eerste ontmoeting in 2005 direct zag dat de heer C. een heel gewone jongen was (**productie 17**). De heer C. lag volgens hem goed in het team, dat overigens bestond uit kinderen zonder een handicap. Als de heer X. op enig moment aan de heer C. vraagt waarom hij voetballen zo leuk vindt, geeft de heer C. aan: *“Dit zijn normale kinderen, hier wordt in normaal behandeld.”* De heer X. heeft aangegeven dat hij het idee had dat de heer C. door DKJ verwaarloosd is. Hij vroeg zich af waarom nooit iemand van WSS bij de heer C. is komen kijken.

Oordeel Rechtbank: DKJ niet geschikt

33. Ook de Rechtbank Amsterdam overwoog op 19 oktober 2005 dat voor de heer C., gezien zijn recente ontwikkelingen, DKJ niet meer de meest geschikte instelling is voor de heer C. (**productie 18**). De kinderrechter overwoog voorts dat de gezinsvoogd in de gelegenheid moet worden gesteld om zo spoedig mogelijk een plek voor de heer C. te vinden die past bij zijn huidige problematiek.
34. De gezinsvoogd zegde ter zitting op 19 oktober 2005 toe alles in het werk te stellen om voor de heer C. een andere plek te vinden. De voogd zou de heer C. in een pleeggezin willen plaatsen. Tijdens een zitting op 18 oktober 2006 (zie beschikking rechtbank Amsterdam van 20 oktober 2006) gaf de voogd aan nog geen geschikt gezin te hebben gevonden. De kinderrechter gaf wederom aan dat spoedige overplaatsing voor de heer C. van belang was, de plek waar hij zat was niet geschikt voor hem.

De Pijler

35. Desalniettemin wordt de heer C. pas in februari 2007 overgeplaatst. Hij belandde overigens niet in een pleeggezin, maar werd geplaatst op de inmiddels elfde instelling voor de heer C.: De Pijler te Purmerend, een woonplek die in beginsel bedoeld is voor kinderen die op dat moment geen andere vaste woonplek hebben, bijvoorbeeld omdat ze wachten op plaatsing in een pleeggezin. In deze instelling verblijven kinderen zonder verstandelijke handicap, maar met ernstige gedragsproblemen.
36. De heer C. gaat vervolgens naar de middelbare school De Pont. In zijn eindrapport wordt opgemerkt dat het een mooi rapport is. Vervolgens mag de heer C., als enige van zijn klas, naar de Apolloschool, een school voor VMBO-TL onderwijs. In 2008 wordt het IQ van de heer C. opnieuw getest met twee methodes: zijn IQ is dan 118 respectievelijk 120 (**productie 19**).
37. In 2010 wordt het dossier van de heer C. van WSS overgedragen aan Bureau Jeugdzorg Amsterdam ('BJAA'). In het indicatiebesluit van 31 augustus 2010 wordt opgemerkt:

*"Het valt BJAA op dat het gezin nog niet eerder met elkaar aan de slag is gegaan middels systeemtherapie gesprekken. De gezinsvoogd brengt dit in een multidisciplinair overleg binnen BJAA, waaruit het volgende besluit komt:
BJAA gaat het traject terugplaatsing Remzi bij ouders onderzoeken en starten wanneer voldaan kan worden aan de volgende voorwaarden (...). Met de GGZ wordt systeemtherapie opgestart. De ggz behandelaar van moeder is verrast met deze vorm van hulpverlening, ze geeft aan dit al langere tijd met de William Schrikker Groep opgestart te willen hebben, daar zij de kans zien dat gezin te motiveren om met elkaar te kijken naar wat thuisplaatsing inhoudt, wat dit doet met elk gezinslid en hoe het verder op te bouwen." [onderstreping raadsman]*

38. Voorts wordt in het indicatiebesluit opgemerkt:

"Remzi gaat richting de 18 jaar. Hij wil naar huis. Het gezin is gemotiveerd voor en door de systeemgesprekken vanuit de GGZ. (...) BJAA en GGZ achten het in het belang van Remzi en zijn ontwikkeling dit proces nu op te starten en hem niet langer in een instelling te laten verblijven. Ook denkt BJAA dat dit proces onvermijdelijk is: Remzi zal hier met zijn ouders voor komen te staan als hij op zijn 18^e jaar zelf kan kiezen waar hij gaat wonen. Zeer recent woont Remzi thuis bij zijn ouders."

39. In dit indicatiebesluit wordt voorts opgemerkt dat de heer C. dan (in 2010) 12 jaar in een instelling woont, waarvan 10 jaar in instellingen voor verstandelijk gehandicapten. Inmiddels volgt de heer C. een opleiding, hij heeft een MBO 4 opleiding bijna afgerond en is voornemens om daarna HBO informatica te gaan volgen.

40. De Inspectie voor de Gezondheidszorg heeft op 13 januari 2014 gereageerd naar aanleiding van een melding in verband met de plaatsingen van de heer C. en zijn situatie (**productie 20**). De Inspectie concludeert onder meer dat Amsta (voorheen DKJ) heeft aangegeven dat een cliënt die het IQ zou hebben van de heer C., zoals in 2005 werd vastgesteld, geen indicatie meer zou krijgen voor een VG-instelling. De Inspectie concludeert onder meer dat Amsta heeft gereflecteerd op deze casus en verwacht dat herhaling van een dergelijke gang van zaken tegenwoordig niet meer kan voorkomen.

Vordering

41. De heer C. vordert een verklaring voor recht dat WSS onrechtmatig heeft gehandeld jegens hem omdat WSS tekort is geschoten in de op haar rustende zorgplicht. De heer C. vordert schadevergoeding voor de door hem geleden schade als gevolg hiervan, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens wet. Tot slot vordert de heer C. om WSS te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Grondslag vordering

Onrechtmatig handelen

42. De heer C. stelt zich op het standpunt dat WSS onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld omdat WSS de zorgplicht en verplichtingen uit de Wet op de Jeugdzorg die op haar rusten heeft geschonden althans dat WSS in strijd heeft gehandeld met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt en dat WSS om die reden aansprakelijk is voor alle schade die de heer C. als gevolg daarvan heeft geleden.

Strijd met wettelijke plicht

43. Artikel 5 van de Wet op de Jeugdzorg bepaalt onder meer:

“Lid 1

De stichting heeft tot taak te bezien of een cliënt zorg nodig heeft in verband met opgroei-, opvoedings- of psychiatrische problemen, dan wel in verband met problemen van een cliënt, niet zijnde een jeugdige, die het onbedreigd opgroeien van een jeugdige belemmeren.

(...)

Lid 4

Uitgangspunt bij het uitoefenen van de taak, bedoeld in het eerste lid, is dat zorg het belang van een onbedreigde ontwikkeling van een jeugdige dient en aansluit bij de behoefte van de cliënt. Deze zorg is in verband hiermee niet ingrijpender dan noodzakelijk en wordt geboden zo dicht mogelijk bij de plaats waar de cliënt duurzaam verblijft en gedurende een zo kort mogelijke periode.”

[onderstreping raadsman]

44. De heer C. kwam immers voor het eerst in contact met hulpverleningsinstellingen toen hij vier jaar was. Directe oorzaak was de psychiatrische problematiek van zijn moeder. Uit informatie uit die tijd blijkt dat de ontwikkeling van de heer C. sterk was achtergebleven, omdat hij, zo wordt aangenomen, door zijn moeder sterk verwaarloosd was. Met name zijn taalontwikkeling had problemen. Dit terwijl de keren dat het consultatiebureau hem zag, nauwelijks afwijkingen werden geconstateerd. Aanvankelijk laat SiJa onderzoeken uitvoeren, onder meer bij het AMC en Kadijkerkoog.

Noodzaak uithuisplaatsing

45. Op grond van artikel 1:261 lid 1 BW kan een verzoek tot uithuisplaatsing worden verleend indien dit noodzakelijk is in het belang van de verzorging en opvoeding van de minderjarige of tot onderzoek van diens geestelijke of lichamelijke gesteldheid. WSS heeft keer op keer verzocht om de verlenging van uithuisplaatsing van de heer C., welk verzoek werd gehonoreerd. De heer C. bestrijdt de grondslag voor de uithuisplaatsing niet. De heer C. is zich ervan bewust dat hij geen 'doorsnee' dossier heeft en geen doorsnee jongen is. Echter, juist gezien zijn eerste levensjaren en ontwikkeling, die bij WSS bekend waren danwel bij haar bekend hadden behoren te zijn, had het volgens de heer C. op de weg van WSS gelegen om juist zorgvuldig om te gaan met de keuzes van plaatsing.
46. De heer C. verwijst naar een uitspraak van het Gerechtshof 's-Gravenhage¹ waarin onlangs nog een verzoek tot uithuisplaatsing werd gehonoreerd. Redenen hiervoor waren onder meer omdat de minderjarige thuis onder gestimuleerd werd en dat de minderjarige behoefte had aan leeftijdsadequaat wordt benaderd zodat hij toekomt aan zijn ontwikkelingstaken. De heer C. stelt zich op het standpunt dat als dit gronden zijn voor uithuisplaatsing, van de instelling die de zorg over de minderjarige heeft, mag worden verwacht dat hij wordt geplaatst in een instelling waarin hij dus niet onder gestimuleerd wordt en leeftijdsadequaat wordt benaderd zodat hij toekomt aan zijn ontwikkelingstaken. De heer C. is van mening dat de plaatsing in diverse instellingen, waardoor hij 10 van de 12 jaar die hij in instellingen doorbracht in een instelling voor verstandelijk gehandicapten, ertoe heeft geleid dat hij onder gestimuleerd werd.

Aanvang WSS

47. Vanaf 17 februari 1998 was WSS voogd van de heer C.. Zij had dus vanaf toen op grond van artikel 5 lid 4 van de Wet op de Jeugdzorg de plicht om die zorg aan de heer C. aan te bieden die zou aansluiten bij de behoefte van de heer C.. Volgens de heer C. is WSS hierin tekort geschoten.
48. Immers, bij het aantreden van WSS hadden het AMC en Kadijkerkoog adviezen uitgebracht over de heer C.. Die adviezen waren glashelder: De heer C., die als vierjarige in een cruciale fase zat wat betreft zijn ontwikkeling, diende te worden gestimuleerd om te leren en had daarvoor een ontwikkeling op dat gebied meegemaakt. Er werd gedacht dat er nog meer in de heer C. zou zitten wat betreft leercapaciteit. Opvallend waren de constatering bij het AMC: weliswaar kwam uit de eerste test naar voren dat de heer C. een laag IQ had, maar toen een tweede (dezelfde) test werd afgenomen onder meer optimale condities, presteerde hij vele malen beter, zelfs boven het gemiddeld van zijn leeftijdsgenootjes.

Achtergrond en (mogelijk) trauma de heer C. door WSS genegeerd

49. Het AMC gaf in 1997 aan dat zij een angstig, getraumatiseerd kind zagen. Gezien de achtergrondproblematiek van de heer C. aan het begin van zijn leven met zijn moeder, had dit volgens de heer C. op zijn minst reden moeten zijn voor WSS voor nader onderzoek of althans behandeling ter verwerking van deze periode. Bovendien hadden ook de uitslagen van de tests, net name de significante verschillen, volgens de heer C. voor WSS aanleiding moeten geven om nader onderzoek te verrichten. Een zwakzinnige stoornis was niet aannemelijk maar kon niet worden uitgesloten.
50. Niet is gebleken dat WSS met de uitkomsten van het onderzoek wat heeft gedaan. De heer C. stelt zich op het standpunt dat WSS nimmer rekening heeft gehouden met het trauma dat hij opliep in zijn eerste levensjaren en dat hij daardoor nimmer is behandeld. De heer C. is van mening dat dit, gezien de uit de stukken gebleken situatie van verwaarlozing destijds, wel noodzakelijk was geweest

¹ Gerechtshof 's-Gravenhage, 5 december 2012, LJN: BZ6664.

en dat WSS hierin toerekenbaar tekort is geschoten. Hierdoor kreeg de heer C. immers niet de zorg waaraan hij op dat moment behoefte had. Ook het advies van AMC, een heronderzoek om te kunnen bepalen wat de beste woon-/behandelsetting zou zijn, heeft volgens de heer C. nooit plaatsgevonden.

Advies Kadijkerkoog door WSS niet gevolgd

51. Ook het advies van Kadijkerkoog, dat een maand voor het aantreden van WSS werd gegeven, had volgens de heer C., aanleiding moeten zijn voor WSS om nader onderzoek te doen naar de ontwikkeling en intelligentie van de heer C.. Kadijkerkoog constateerde een sterk toegenomen taalproductie. Zij zagen een matig verstandelijk gehandicapt jongetje. Een autistische stroomis werd uitdrukkelijk verworpen. Het advies luidde om de heer C. te plaatsen op een orthopedagogisch centrum of school voor niet gehandicapte kinderen: hij zou, gezien zijn geschatte leercapaciteit niet in aanmerking komen voor opvang en begeleiding binnen een intramurale voorziening voor kinderen met een verstandelijke handicap. Dit advies werd door WSS niet gevolgd: de heer C. verbleef nog ruim een half jaar bij Kadijkerkoog en werd niet gestimuleerd in zijn ontwikkeling. Sterker nog, hij verbleef onder zijn niveau, namelijk tussen geestelijk gehandicapten.
52. Ook het advies van Kadijkerkoog om de heer C. te laten profiteren van een stabiele en affectieve leefomgeving, bijvoorbeeld door thuisverpleging, is niet gevolgd door WSS.

Advies stimuleren taalontwikkeling door WSS niet gevolgd

53. Zowel AMC, Kadijkerkoog als de Hondsbeg adviseerde om de heer C. te stimuleren in zijn taalontwikkeling. Dit advies werd door WSS om onverklaarbare redenen in de wind geslagen en de heer C. werd keer op keer geplaatst in instellingen voor verstandelijk gehandicapten. Hierdoor kreeg niet de zorg die hij nodig had of althans die bij zijn situatie paste. Hij werd niet gestimuleerd en kon zich niet verder ontwikkelen.
54. In het indicatiebesluit van 20 juli 2010, opgesteld door BJAA, worden diverse opmerkingen gemaakt over de geschiedenis van de heer C. (zie productie 10). Zo wordt gesteld:

“Omdat men lange tijd denkt dat Remzi ernstig verstandelijk gehandicapt is en een taalstoornis heeft, wordt niet veel moeite gedaan hem Nederlands te leren. Hij gaat pas Nederlands leren als hij ruim 6 jaar is, daarom is zijn woordenschat in 2002 te klein.”

55. Weliswaar heeft WSS deskundigen ingeschakeld om te onderzoeken wat de mogelijkheden van de heer C. waren, het advies van deze deskundigen werd echter niet, of althans -naar de mening van de heer C.- onvoldoende gevolgd. Deskundigen gaven dan wel dat de heer C. een ontwikkelingsachterstand had en niet op het niveau zat van zijn leeftijdsgenootjes, maar gaven voorts ook aan dat de heer C. nog veel meer kan ontwikkelen, met name op het gebied van taal, en dat dit zo veel mogelijk gestimuleerd moet worden. De heer C. is van mening dat dit niet gebeurde op de instellingen waar hij werd geplaatst.

Thuisplaatsing: de heer C. gaat niet naar school

56. Uit de diverse rapportages komt naar voren dat hij juist een forse ontwikkeling doormaakte en dat dit gestimuleerd diende te worden en dat de heer C. bij een nieuwe test veel beter scoorde. Volgens de heer C. gebeurde dit onvoldoende op de instellingen waar hij werd geplaatst en gebeurde dit al helemaal niet vanaf het moment dat hij thuis werd geplaatst. Hij stond toen nog onder supervisie van WSS, maar ging niet naar school en werd in het geheel niet gestimuleerd om zich te ontwikkelen. Juist iemand waarvan deskundigen hebben aangegeven dat hij moest worden gestimuleerd in zijn ontwikkeling, ging niet naar school. De heer C. is van mening dat WSS hier, op zijn zachtst gezegd, steken heeft laten vallen, op grond waarvan zij aansprakelijk is.

Advies Hondenberg: door WSS niet gevolgd

57. Volgens de heer C. had hij helemaal niet thuis geplaatst dienen te worden. Uit het rapport van de Hondenberg bleek namelijk dat dit zorgelijk werd bevonden. Het feit dat de heer C. en zijn gezin hulp kregen van DKJ, een instelling voor verstandelijk gehandicapten, is daarvoor, in de ogen van de heer C., onvoldoende. Gebleken is immers dat de heer C. in die periode niet naar school ging, hetgeen juist zeer schadelijk is geweest voor zijn ontwikkeling. Dit had WSS, volgens de heer C., dienen te voorkomen, of althans zij had, als voogdij-instelling, meer moeten ondernemen om ervoor te zorgen dat ook toen de heer C. thuis woonde, hij voldoende werd gestimuleerd in zijn ontwikkeling (onder meer door naar school te gaan). Er liep immers ook nog een ondertoezichtstelling (zie [productie 4](#)). Het feit dat de heer C., toen hij eenmaal naar de van Dethschool ging, een enorme inhaalslag maakte, is volgens de heer C. een duidelijke aanwijzing dat het voor hem wel mogelijk was te ontwikkelen.

Adviezen medewerkers DKJ: niet gevolgd door WSS

58. Sterker nog, medewerkers van DKJ gaven juist aan dat zij, ook bij WSS, hebben aangegeven dat zij van mening waren dat de heer C. helemaal niet gehandicapt was.
59. Wederom waren er dus deskundigen die aangaven dat de heer C. niet gehandicapt was, en wederom werd daar niets mee gedaan. Ook hun advies om de heer C. niet bij DKJ te plaatsen, werd niet gevolgd. Gezien de geschiedenis van de heer C. en de diverse rapportages, had dit, naar de mening van de heer C., voor WSS op zijn minst aanleiding moeten zijn om nogmaals te rade te gaan waar de heer C. geplaatst zou moeten worden. Toch plaatste WSS de heer C. wederom in een instelling voor verstandelijk gehandicapten. Ook wordt hij in een klas geplaatst met kinderen met een autistische stoornis, terwijl eerder was geconcludeerd dat deze stoornis bij de heer C. was uitgesloten. De heer C. is van mening dat hij van geluk mag spreken dat zij toenmalige docente oplettend was en hem overplaatste, waardoor zijn prestaties en ontwikkeling verbeterden.
60. Voorts maakt de heer C. uit de brief van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (zie [productie 20](#)) op dat een dergelijke plaatsing nu niet meer zou voorkomen, hetgeen volgens hem het vermoeden rechtvaardigt dat de plaatsing destijds, ondanks geldige indicatiebesluiten van WSS, onrechtmatig was. Immers, na een melding is Amsta (voorheen DKJ) bevestigd naar de situatie van de heer C.. Daarbij wordt onder meer opgemerkt dat uit de ontvangen informatie wordt opgemaakt dat het disharmonisch intelligentieprofiel een bepalende factor is geweest.
61. Volgens Amsta zou een cliënt met een dergelijk disharmonisch profiel al direct bij de intake opvallen en zou de cliënt multidisciplinair worden besproken met het oog op plaatsing. Bovendien zou een cliënt met een IQ dat de heer C. had geen indicatie krijgen voor plaatsing in een VG-plaatsing (plaatsing voor verstandelijk gehandicapten). De heer C. concludeert op basis hiervan dan ook dat WSS onrechtmatig heeft gehandeld, nu zij de heer C., ondanks zijn IQ, wel in een instelling voor verstandelijk gehandicapten plaatste.

Oordeel Rechtbank: geen DKJ niet gevolgd door WSS

62. Zelfs toen de Rechtbank in 2005 van mening was dat er aan de situatie van de heer C. die bij DKJ was geplaatst wat diende te gebeuren, ondernam WSS nog geen actie. Immers, de Rechtbank Amsterdam oordeelde dat DKJ niet langer de aangewezen instelling voor de heer C. was. De Rechtbank gunde WSS een termijn om een plek te vinden die het best zou passen bij de situatie van de heer C.. Een jaar later bleek dat WSS nog steeds geen geschikt pleeggezin zou hebben gevonden. In plaats van een pleeggezin wordt de heer C. dan een half jaar daarna opeens bij De Pijler geplaatst, een instelling voor kinderen met ernstige gedragsproblemen.

63. De heer C. stelt zich op het standpunt dat ook deze plek niet aansloot bij zijn situatie en dat WSS niet of althans onvoldoende heeft gedaan om de heer C. ook in die periode de zorg te geven die aansloot bij zijn behoefte. Als BJAA de zaak in 2010 overneemt blijkt het plotseling mogelijk dat er naar thuisplaatsing met hulpverlening (systeemtherapie) kan worden gewerkt. De heer C. is dan al bijna 18. Hij acht het opmerkelijk dat WSS dat niet eerder kon, eens te meer, nu uit het indicatiebesluit wordt opgemerkt dat de GGZ behandelaar had aangegeven dat zij dit al een langere tijd met WSS opgestart had willen hebben. Niet wordt duidelijk waarom WSS dat nimmer heeft gedaan. De heer C. stelt zich op het standpunt dat WSS ook op dat punt toerekenbaar tekort is geschoten.
64. Dat het niet aanbieden van de zorg die een minderjarige nodig heeft onrechtmatig kan zijn, blijkt uit een uitspraak van de Gerechtshof 's-Gravenhage van 6 november 2012² waarin werd geoordeeld dat de Staat onrechtmatig had gehandeld omdat de desbetreffende persoon niet de individuele intensieve behandeling had gekregen die hij nodig had. Daarbij werd onder meer opgemerkt dat op de Staat de verplichting rustte om de desbetreffende persoon zo snel mogelijk in een geschikte behandelinstelling te plaatsen. De heer C. is van mening dat deze verplichting eveneens geldt voor WSS en dat zij, omdat zij deze verplichting niet is nagekomen om die reden aansprakelijk is voor de schade die de heer C. heeft geleden.

Onvoldoende zorg in verband met emotionele ontwikkeling

65. Naast de stelling van de heer C. dat WSS onvoldoende zorg heeft betracht voor de cognitieve ontwikkeling van de heer C., is de heer C. van mening dat WSS toerekenbaar tekort is geschoten in de zorg voor de sociale en emotionele behoefte van de heer C.. De heer C. is in zijn jeugd zo vaak van huisvesting gewisseld, waarbij hij keer op keer met nieuwe mensen moest samenleven, dat hij in zijn ogen daardoor zich onvoldoende emotioneel kon ontwikkelen dat er onvoldoende rust voor hem bestond.
66. Uit het rapport van de Hondsborg blijkt dat de heer C. heeft meest gebaat is bij in een hem duidelijkheid, veiligheid biedende en structuur gevende omgeving. In de ogen van de heer C. heeft de veelvuldige wijziging van zijn verblijf hieraan niet althans onvoldoende bijgedragen. Elke keer moest de heer C. opnieuw mensen gaan vertrouwen en leren kennen, terwijl bijvoorbeeld Kadijkerkoog adviseerde om de heer C. te laten profiteren van een stabiele en affectieve leeromgeving. Hij werd immers als klein jongetje van vier van instelling naar instelling gesleept en had nooit de mogelijkheid om zich ergens te hechten. De heer C. is van mening dat WSS ook op dit punt tekort is geschoten.

Onrechtmatig handelen

67. De heer C. is van mening dat door het handelen danwel nalaten van WSS hem de kans ontnomen om zich adequaat en met normale snelheid te ontwikkelen. Het is juist de plicht van WSS om, indien zij wordt ingeschakeld, ervoor te zorgen dat een jeugdige zich onbedreigd ontwikkelt en de zorg krijgt die aansluit bij de behoefte van de jeugdige. Dit is bij de heer C. niet gebeurd. Hij verbleef voor het overgrote deel van zijn jeugd in instellingen voor verstandelijk gehandicapte kinderen, waar de heer C., in zijn ogen, niet werd gestimuleerd om zich te ontwikkelen, terwijl hij juist wel de capaciteit leek te hebben hiervoor, zo blijkt genoegzaam uit diverse rapportages.

Schending IVRK

68. De heer C. stelt zich op het standpunt dat WSS door haar handelen ten opzichte van de heer C. het IVRK heeft geschonden. Immers, artikel 3 IVRK bepaalt dat immers dat het belang van het kind voorop dient te staan. Volgens de heer C. blijkt uit het voorgaande duidelijk dat WSS zijn belang niet

² LJN: BY2991.

heeft laten prevaleren toen WSS ervoor zorg diende te dragen dat de heer C. juist die hulpverlening kreeg die hij nodig had. Dit levert bovendien een schending op van artikel 6 IVRK. Daarin is immers bepaald dat een kind recht heeft op ontwikkeling en dat dit in de grootst mogelijke mate dient te worden gewaarborgd. De heer C. is van mening dat ook dit artikel door WSS is geschonden en dat zij ook om die reden toerekenbaar tekort is geschoten ten opzichte van de zorg die zij had moeten verlenen aan de heer C., zodat zij aansprakelijk zijn voor de schade die hij heeft geleden.

Schade

69. De heer C. stelt zich op het standpunt dat WSS vanaf dag 1 verschillende adviezen van deskundigen in de wind heeft geslagen, waardoor hij is verwaarloosd, niet de juiste zorg heeft gehad en als gevolg daarvan schade heeft geleden. Het heden heeft volgens de heer C. aangetoond dat hij zich wel degelijk 'normaal' had kunnen ontwikkelen: hij volgt nu immers een reguliere opleiding. Hij heeft echter door het handelen of althans nalaten van WSS een aanzienlijke achterstand opgelopen. Tijd die hij nooit terugkrijgt. De heer C. is op zowel emotioneel als cognitief niveau door de keuzes die WSS heeft gemaakt bij zijn plaatsingen, achtergebleven.
70. Juist in cruciale fases waarin kinderen zich ontwikkelen, hun jeugd, werd de heer C. geplaatst bij kinderen die niet overeenstemden met zijn niveau, tegen adviezen van deskundigen in. Dat de heer C. hierdoor schade heeft geleden, staat in zijn ogen vast. Hem is immers een normale ontwikkeling ontnomen. Het gesleep van instelling naar instelling door WSS en de onvoldoende stimulering van zijn ontwikkeling, als gevolg van plaatsing in diverse instellingen die niet overstemde met de behoefte van de heer C., hebben geleid tot een achterstand bij de heer C. die thans niet meer in te halen is. Ook stelt de heer C. dat hij door alle instellingen nooit liefde en affectie heeft gekregen en dat daardoor sprake is van een hechtingsproblematiek.
71. Verder merkt hij nog elke dag de problemen: hij kan moeilijk vriendschappen sluiten en kan zich dus niet sociaal ontwikkelen. Hij voelt zich nog steeds 'abnormaal' en daardoor onzeker, waardoor hij geen contact durft te maken. Hij is bang dat men naar zijn verleden vraagt. Ook stelt hij dat hij geen realistisch zelfbeeld heeft ontwikkeld door het leven in de instellingen. Hij voelde zich alsof hij vast zat tussen mensen bij wie hij beslist niet thuishoorde. De immateriële schade wenst de heer C. te laten begroten in een aparte procedure.

Bevoegdheid Rechtbank

72. WSS is gevestigd in het Arrondissement Amsterdam. Op grond van artikel 99 Rv. is de Rechtbank Amsterdam bevoegd van onderhavige vordering kennis te nemen.

Verweer WSS

73. Per brief van 21 januari 2013 heeft WSS iedere aansprakelijkheid van de hand gewezen (**productie 21**). Zij is van mening dat zij juist het beste met de heer C. heeft voor gehad en niet tekort is geschoten in hulpverlening aan hem. Uit testen zou naar voren zijn gekomen dat de heer C. zwakbegaafd was en dat de heer C. ook een disharmonisch intelligentieprofiel zou hebben, waardoor hij niet overvraagd moest worden. Dit was reden voor gedaagde om de heer C. binnen de AWBZ te plaatsen. Het feit dat de heer C. in 2000 thuis werd geplaatst -tegen alle adviezen in- wordt gewijd aan wachtlijstproblematiek. Dit ontslaat WSS in de ogen van de heer C. echter niet van haar eigen verantwoordelijkheid.
74. In het voorgaande is uitvoerig ingegaan op de stelling dat gedaagde toerekenbaar tekort is geschoten in haar taak jegens de heer C., zodat dit verweer op basis van het voorgaande geen stand kan houden. Als al kan worden uitgegaan van eerdere conclusies uit rapportages waaruit blijkt dat hij zwakbegaafd zou zijn, zodat de plaatsing 'terecht' was, is de heer C. van mening dat uit diezelfde rapportages keer op keer volgt dat hij een forse ontwikkeling doormaakt en dat wordt

geconcludeerd dat hij moet worden gestimuleerd in zijn (taal-)ontwikkeling. Dit is naar de mening van de heer C. onvoldoende gebeurd.

75. De heer C. brengt voorts een verklaring van de heer V. in het geding (**productie 22**). De heer V. is ontwikkelingspsycholoog en stelt zich op het standpunt dat de testen waarachter WSS zich verschuilt, zichzelf diskwalificeren, omdat de uitkomsten dusdanig uiteenlopen. De heer C. is van mening dat die uitkomsten in ieder geval voor WSS aanleiding hadden moeten zijn voor nader onderzoek. Voorts stelt de heer C. zich op het standpunt dat die uitkomsten niet de conclusie van WSS rechtvaardigen dat de heer C. gehandicapt zou zijn en dat om die reden de heer C. dan ook ten onrechte voor lange tijd in dergelijke instellingen is geplaatst.
76. Bovendien stelt de heer C. zich op het standpunt dat toen medewerkers van DKJ, die dagelijks werken met verstandelijk gehandicapten minderjarigen, bij WSS aan de bel trokken over de heer C., van WSS verwacht had mogen worden dat zij hierop actie ondernam. Eens te meer, gezien de diverse rapportages waaruit niet klip en klaar bleek dat de heer C. zwakbegaafd was, doch dat juist, zo leest de heer C. eruit, hierover twijfel bestond, en omdat uit de test in 2002 duidelijk werd dat geen sprake was van een verstandelijke handicap.
77. De heer C. is van mening dat WSS vanaf dat moment alles in het werk had moeten stellen om de heer C. zo snel mogelijk in een instelling te plaatsen met minderjarigen van zijn niveau danwel anderszins (door bijvoorbeeld thuisplaatsing met de juiste begeleiding) had moeten begeleiden. De heer C. stelt zich op het standpunt dat dat mogelijk had moeten zijn voor WSS, zeker gezien het feit dat toen het dossier van de heer C. was overgedragen aan BJAA dit wel mogelijk bleek te zijn.
78. Wat betreft het argument van de wachtlijstproblematiek waardoor de heer C. thuis werd geplaatst, is de heer C. van mening dat dit probleem in alle redelijkheid voor rekening en risico van gedaagde dient te komen en niet aan de heer C. kan worden tegengeworpen in een poging te worden vrijgewaard van enige aansprakelijkheid. Bovendien is de heer C., gezien de hulpverlening die door BJAA werd gegeven, van mening dat WSS andere mogelijkheden had moeten onderzoeken om hem in een andere instelling te plaatsen.

Bewijs

79. De heer C. biedt, doch enkel voor zover de bewijslast op hem rust, bewijs aan van al zijn stellingen, onder meer van zijn stelling dat WSS toerekenbaar tekort is geschoten in haar zorgplicht jegens de heer C., zijn stelling dat WSS onrechtmatig jegens De heer C. heeft gehandeld door middel van de volgende overgelegde producties;
 - **Productie 1:** Enkele pagina's uit het dossier van de heer C. van het Consultatiebureau;
 - **Productie 2:** Brief d.d. 5 augustus 1997 van Crisiscentrum Koninginneweg;
 - **Productie 3:** Beschikking d.d. 2 augustus 1997 van de Rechtbank Amsterdam in verband met voorlopige OTS en UHP van de heer C.;
 - **Productie 4:** Diverse beschikkingen van de Rechtbank Amsterdam in verband met de verlenging OTS en UHP van de heer C.;
 - **Productie 5:** Verslag psychologisch onderzoek van AMC;
 - **Productie 6:** Observatieverslag Kadijkerkoog van 26 februari 1998;
 - **Productie 7:** Beschikking Rechtbank Amsterdam in verband met wijziging voogd;
 - **Productie 8:** Beëdigde verklaring van de opa van de heer C., de heer X.;
 - **Productie 9:** Eindrapport Observatiecentrum Hondsborg van 3 mei 2001;
 - **Productie 10:** Indicatiebesluit BJAA van 20 juli 2010;
 - **Productie 11:** Ontslagbrief van paedologisch instituut De Piramide van 6 november 2003 met daarin een overzicht van hun bevindingen en een advies;
 - **Productie 12:** verklaringen medewerkers DKJ, namelijk mevrouw Bep W. (twee maal, éénmaal betreft het een brief aan de Rechter) en mevrouw J. A.;

- **Productie 13:** Behandelplan DKJ van september 2002;
- **Productie 14:** Verslag niveauonderzoek van 5 oktober 2005;
- **Productie 15:** Plan van WSS in verband met de OTS uit 2007;
- **Productie 16:** CSB van DKJ van 7 juli 2005;
- **Productie 17:** Verklaring van de voormalig voetbaltrainer van de heer C., de heer A.;
- **Productie 18:** Beschikking van de Rechtbank Amsterdam van 10 januari 2006;
- **Productie 19:** Indicatiebesluit BJAA van 31 augustus 2010;
- **Productie 20:** Brief Inspectie voor de Gezondheidszorg van 13 januari 2014;
- **Productie 21:** Brief WSS van 21 januari 2013;
- **Productie 22:** Verklaring van dr. V. over zijn bevindingen in verband met het dossier van de heer C. en het handelen van WSS.

80. Daarnaast biedt de heer C. doch zonder hierdoor een niet van rechtswege op hem rustende bewijslast te willen aanvaarden, bewijs aan van zijn stellingen door het horen van getuigen, waaronder de heer A. (opa De heer C.), mevrouw W. (voormalig begeleidster De heer C.), de heer K. (voormalig docent De heer C.), mevrouw A. (medewerkster DKJ), mevrouw T., de heer A. (voetbaltrainer De heer C.), de heer C. (voormalig gezinsvoogd), mevrouw W. (voormalig voogd) en mevrouw B. (kennis mevrouw W.).
81. Voorts biedt de heer C., zonder hierdoor een niet van rechtswege een op hem rustende bewijslast te willen aanvaarden, bewijs aan van zijn stelling door het horen van getuigen-deskundigen, waaronder de heer dr. V..

TE HOREN CONCLUDEREN:

dat het de Rechtbank Amsterdam moge behage om voor zoveel mogelijk bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad om:

1. voor recht te verklaren dat gedaagde tekort is geschoten in haar zorgplicht jegens eiser;
2. gedaagde te veroordelen voor alle schade die eiser als gevolg van de tekortkoming van gedaagde heeft geleden en nog zal lijden, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;
3. gedaagde zal verwijzen in de kosten van deze procedure, en ook in die van de eventuele executie van het vonnis zulks te vermeerderen met de wettelijke rente, voor zover mogelijk, indien deze kosten niet zijn voldaan binnen veertien dagen na het in deze te wijzen vonnis.

De kosten van deze dagvaarding zijn: €